

اثربخشی روان درمانی مبتنی بر واقعیت درمانی بر بهبود ولع مصرف و تکانشگری افراد وابسته به مواد در استان آذربایجان شرقی

مجید ترابی (دکتری روانشناسی بالینی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز)

صابر رسولی بکناش (دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز)

چکیده

هدف پژوهش حاضر اثربخشی روان درمانی مبتنی بر واقعیت درمانی بر بهبود ولع مصرف و تکانشگری افراد وابسته به مواد در استان آذربایجان شرقی بود. روش تحقیق در مرحله اول از نظرهدف تحقیقات کاربردی و در مرحله دوم از لحاظ روش تحقیق نیمه آزمایشی از نوع پیش آزمون-پس آزمون با گروه کنترل می باشد. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل ۲۰۰ نفر از مراجعین تحت درمان به مراکز اقامتی-درمانی استان آذربایجان شرقی می باشند. با استفاده از فرمول کوکران ۱۳۱ نفر به عنوان حجم نمونه جهت انجام تحقیق حاضر انتخاب شد. در این پژوهش از روش نمونه گیری تصادفی ساده استفاده شده است. جهت گردآوری اطلاعات، از پرسشنامه‌های اطلاعات جمعیت شناختی، پرسشنامه روان درمانی، پرسشنامه ولع مصرف مواد، پرسشنامه تکانشگری استفاده شد. جهت تجزیه و تحلیل اطلاعات به منظور توصیف داده ها از جداول فراوانی، درصد، میانگین و انحراف استاندارد و همچنین جهت تحلیل استنباطی داده ها و آزمون فرضیه ها از آزمون های تی زوجی و آزمون تحلیل واریانس یکطرفه استفاده شده است. نتایج تحقیق نشان داد که روان درمانی مبتنی بر واقعیت درمانی بر بهبود ولع مصرف، تکانشگری افراد وابسته به مواد تاثیر دارد.

کلید واژه‌ها: روان درمانی، واقعیت درمانی، ولع مصرف، تکانشگری